

8. De vragen 14—23, die met het eigenlijke onderzoek geen verband meer houden, doch betrekking hebben op het stellen der diagnose en voornamelijk op de prognose en welker nauwkeurige beantwoording hoogstens enkele minuten kan vergen.

Mijn indruk is, dat het maken van uitvoerige ziektegeschiedenissen te vergelijken met de op klinische afdelingen van ziekenhuizen gebruikelijke, voor de meeste practici uiterst bezwaarlijk is, daar hun gewone aantekeningen daartoe niet de noodige gegevens verstrekken, zoodat zij toch een nieuw uitvoerig onderzoek zouden moeten instellen. In dit geval lijkt het mij zeer te betwijfelen, of de opstelling van een dergelijk vrij rapport minder tijd zou kosten dan de invulling der vragenlijst.

Wat ten slotte betreft het schrijven van hooge rekeningen door de artsen meen ik te moeten opmerken, dat het tarief der verzekeringsmaatschappijen van f 10.— vrij algemeen voldoende wordt geoordeeld en de grootere arbeid aan de gemaakte vragenlijsten zeker belangrijk beneden 50 pCt. blijft, zoodat billijkheidshalve voor zulk een rapport met vragenlijst voor de Raden van Arbeid hoogstens f 15.— zou mogen worden berekend.

Zeist, 12 October 1921.

A. P. VAN LIDTH DE JEUDE.

II.

De heer PINKHOF, secretaris der centrale commissie voor de beroepsbelangen, geeft op bladzijde 2058 in het vorige nummer den vriendelijken wenk, om niet te voldoen aan het verzoek van de R. V. B. om de vetgedrukte vragen van de lijst in te vullen. Volgens hem is dat verzoek in strijd met de bedoeling van het K. B.. Die bedoeling, door hem zelf cursief geplaatst luidt: *Daarin behoeven alleen die vragen te worden beantwoord, welke van belang zijn voor de beoordeeling van den toestand van den verzekerde, voor zoover de kennis daarvan noodig is tot vorming van het oordeel, waarop het voorstel volgens art. 99 moet berusten en voor zoover het antwoord op die vragen niet reeds in het rapport gegeven is.*

Oppervlakkig, naar den letter beschouwd, heeft PINKHOF volkomen gelijk. Het ligt geheel aan den Raad van Arbeid te beoordeelen, wat deze meent noodig te hebben, om een voorstel ex art. 99 te doen. Maar dit voorstel gaat naar de Bank en deze heeft de beslissing te nemen. Wanneer de Bank nu meent, aan de verstrekte gegevens niet genoeg te hebben, om de zaak te beoordeelen, dan is het natuurlijk gevolg, dat aan den Raad van Arbeid wordt verzocht, om het voorstel alsnog aan te vullen met de ontbrekende gegevens. Zooals ik in het vorige nummer (blz. 2058) reeds schreef, stelt de Bank zich op het m. i. onaanvechtbare standpunt, dat voor de beoordeeling van een patiënt enkele gegevens *altijd* noodig zijn. En in de noot heeft het bestuur der Bank, ter voorkoming van tijdverlies en onnoodige briefwisseling hierop gewezen en de vragen, wier beantwoording voor beoordeeling steeds noodig is, vet laten drukken.

Hierbij mag ik wel er op wijzen, dat, hetgeen de Bank vraagt, niet van omvangrijken aard is. In een behoorlijk rapport zijn de meeste vragen reeds beantwoord, en tot zoover is dus het invullen op de vragenlijst, in overeenstemming met de laatste woorden van den cursief gedrukten zin, overbodig geworden. Maar vele schrijvers van rapporten zal het gaan als mij, dat zij het prettiger vinden, in het rapport de afwijkingen slechts kort aan te duiden, en de concrete gegevens (maten, invulling van het schema bij borstsonderzoek enz.) afzonderlijk op de vragenlijst in te vullen. Het rapport wordt ook aangenamer om te lezen, wanneer daar bijv. alleen staat, dat erfelijke voorbeschikking voor een of andere ziekte bestaat, terwijl de bijzonderheden daarover afzonderlijk vermeld worden. Het er aan verbonden werk is in beide gevallen even groot.

Van den secretaris der centrale commissie voor de beroepsbelangen had ik eer een aansporing om aan dit billijke verzoek te voldoen, verwacht dan wat hij nu, min of meer in de richting van sabotage, schrijft. Zeker, men behoeft aan het ver-

zoek niet te voldoen, men behoeft in het geheel geen rapport voor den Raad van Arbeid te maken, als men geen lust er in heeft. Maar als men wil meewerken, om het belang van zijn patiënten te dienen, om de mooiste artikelen van deze sociale wet te helpen uitvoeren, dan doet men het wel. Ik vertrouw, dat de geneeskundigen van Nederland de ware belangen van hun beroep beter zullen begrijpen, dan de secretaris der commissie, die deze belangen heet te behartigen.

Amsterdam,
15 October 1921.

P. H. VAN EDEN,
med. adv. der R. V. B.

COÖPERATIEVE TIJDSCHRIFTEN-CENTRALE.

De proefneming is grootendeels geslaagd. In omloop zijn 10 tijdschriften met 42 lezers (20 verschillende personen). Sommigen hebben zich evenwel bezondigd aan een zeer ongeregelde doorzending, waaraan voor het volgend jaar paal en perk zal worden gesteld.

Met 1 Januari 1922 zal het aantal tijdschriften belangrijk uitgebreid worden en zal de administratie aan alle eischen beantwoorden. Reeds zijn een aantal aanvragen van verschillende zijde ingekomen.

Beschikbaar zijn: (jaarabonnementen bij vooruitbetaling). Lancet (5.50), Presse médicale (3.—) Journal American medical association (5.50), Berliner klinische Wochenschrift (3.—), Archives Médical Medecine (5.50), Am. Journ. Dis. Children (5.50), Zeitschrift aerzliche Fortbildung (3.—), Journal de Radiologie et d'electrologie (3.—), Pharmaceutisch Weekblad (5.50).

Medelezers gevraagd voor: Revue neurologique (5.50), Annales medico-psychologique (3.—), Revue de la tuberculose (3.—), Journal médical Hygiene (5.50), la Nature (5.50), Münchener medizinische Wochenschrift (3.—), Deutsche medizinische Wochenschrift (3.—), British Medical Journal (5.50), Virchows archiv, Zentralblatt für Gynaecologie.

Abonnementen gaan in 1 Januari 1922. In verband met de administratieve moeilijkheden geve men zich vóór 15 November op. Voor de beschikbare tijdschriften is het voldoende het bedrag te storten op mijn postrekening (Meppel 25441) en achterop het begeerde tijdschrift en eventueel op en aanmerkingen te noteeren. Voor de andere tijdschriften melde men zich zoo spoedig mogelijk aan. Andere tijdschriften kunnen aan de lijst toegevoegd worden.

Voorwaarden: Franco toezending (elken Vrijdag), franco doorzending. Invulling dag van ontvangst verplicht op straffe van schrapping bij meer dan driemaal herhaalde nalatigheid. De tijdschriften worden bij voorbaat verdeeld. Die het tijdschrift mag houden, ontvangt het het laatst. Men geve op, welk tijdschrift men bij voorkeur in eigendom ontvangt. Beperkt aantal lezers waarborgt vroeg-tijdige ontvangst.

Plaatselijke regelingen voor afdelingen of kringen, waarvan de leden dicht bijeen wonen, zoodat gemakkelijk voor de circulatie van portefeuille kan worden gezorgd: dezen kunnen een collectief abonnement nemen. Voor de zorgvuldige samenstelling en tijdige verzending der portefeuille wordt dan zorggedragen. Inhoud naar keuze. Voorwaarden nader overeen te komen.

Proefnummers van alle willekeurige geneeskundige tijdschriften kunnen reeds nu ter inzage gevraagd en verkregen worden voor zoover aanwezig. Briefkaart overbodig: men storte (of schrijve per giro over) een bedrag van 10 cent op mijn postrekening (zie boven) en vermeld op de achterzijde het gewenschte tijdschrift. Franco terugzenden binnen 14 dagen verplicht.

Verdere inlichtingen op aanvraag.

Ruinen (Dr.), 15 October 1921.

W. SCHUURMANS STEKHOVEN.